

- สาระ:** ลูกๆที่แสนหวาน จะมีอุปสรรคอย่างแน่นอนในงานรับใช้ของการเปลี่ยนมนุษย์ให้เป็นเทพ ลูกต้องอดทนต่อความยากลำบากทั้งหมด และคงอยู่อย่างชองแวงในการทำงานรับใช้นี้ ลูกต้องกลับมามีความเมตตา
- คำถาม:** อะไรคือสิ่งบ่งชี้ของผู้ที่มีสำนึกถึงชาติเกิดสุดท้ายของเขา?
- คำตอบ:** สติปัญญาของพวกเขาสำนึกว่าพวกเขาจะไม่ใช้อีกชาติเกิดหนึ่งในโลกนี้และพวกเขาต้องไม่ให้กำเนิดแก่ผู้อื่น นี่คือโลกของดวงวิญญาณบาปและเราไม่ต้องการเพิ่มประชากรอีกต่อไป โลกนี้ต้องถูกทำลาย เราจะทิ้งเสื้อผ้าเก่าเหล่านี้และกลับบ้านของเรา เวลานี้ การละเล่นกำลังมาถึงจุดจบ
- เพลง:** ดอกตูมของยุคใหม่ ...

โอมชานติ พ่อหนึ่งทีนี้และอธิบายแก่ลูกว่า ลูกต้องจุดแสงของแต่ละคน สิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของลูก พ่อมีความคิดที่ไม่มีขีดจำกัดเช่นกันที่จะชี้หนทางไปสู่การหลุดพ้นแก่มนุษย์ทุกคน พ่อมาเพื่อรับใช้ลูกและเพื่อปลดปล่อยลูกจากความทุกข์ ผู้คนไม่เข้าใจว่านี่คือสถานที่ของความทุกข์ และจะต้องมีสถานที่ของความสุขด้วยเช่นกัน พวกเขาไม่รู้สิ่งนี้ ในคัมภีร์ พวกเขาได้ทำให้สถานที่ของความทุกข์กลายเป็นสถานที่ของความทุกข์ พ่อหนึ่งมีความเมตตา ผู้คนไม่รู้แม้กระทั่งว่าพวกเขาไม่มีความสุข เพราะพวกเขาไม่รู้เกี่ยวกับความสุข และผู้ที่ให้ความสุข สิ่งนี้คือชะตากรรมของละครด้วย พวกเขาไม่รู้ว่าจะอะไรถูกเรียกว่าความสุข และอะไรถูกเรียกว่าความทุกข์ พวกเขาพูดถึงพระเจ้าว่า ท่านคือผู้ที่ให้ความสุขและความทุกข์ ซึ่งหมายความว่าพวกเขาประณามท่าน พวกเขาไม่รู้จักพระเจ้าผู้ที่พวกเขาเรียกว่าพ่อ พ่อพูดว่า: พ่อให้ความสุขเท่านั้นแก่ลูกๆ ลูกรู้ว่าเวลานี้บาบาจะมาเพื่อชำระผู้ไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์ ท่านพูดว่า: พ่อจะพาทุกคนกลับไปบ้านที่แสนหวาน บ้านที่แสนหวานนั้นบริสุทธิ์ด้วย ไม่มีดวงวิญญาณที่ไม่บริสุทธิ์อาศัยอยู่ที่นั่น ไม่มีใครรู้จักสถานที่นั้น พวกเขาพูดว่า: ผู้หนึ่งผู้นี้ขึ้นไปอยู่เหนือสุดินแดนนิพพาน แต่พวกเขาไม่เข้าใจ หากพระพุทธรเจ้าไปสู่ดินแดนนิพพาน เขาต้องเคยเป็นผู้อาศัยของสถานที่นั้น และดังนั้น เขาจึงกลับไปที่นี่ อัจชะ เขาไปที่นั่น แต่ผู้อื่นจะไปที่นี่ได้อย่างไร? เขาไม่ได้พาใครไปกับเขา ในความเป็นจริง เขาไม่ได้ไปที่นั่น และเหตุนี้เอง ทุกคนจึงจดจำพ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์ มีโลกที่บริสุทธิ์ 2 โลก: หนึ่งคือดินแดนแห่งการหลุดพ้น และอีกหนึ่งคือดินแดนแห่งการหลุดพ้นในชีวิต มีดินแดนของชีวาและดินแดนของวิษณุ และนี่คือดินแดนของราวัน พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดถูกเรียกว่ารามด้วยเช่นกัน “เมื่ออาณาจักรของราม” ถูกกล่าวถึง สติปัญญาของลูกก็ไปหาพระเจ้า ไม่ใช่ทุกคนจะยอมรับว่ามนุษย์เป็นพระเจ้า ดังนั้น ลูกต้องมีเมตตาต่อพวกเขา ลูกต้องอดทนต่อความยากลำบาก บาบาสพูดว่า: ลูกที่แสนหวานจะมีอุปสรรคมากมายในไฟพายุของความรู้เพื่อเปลี่ยนมนุษย์ให้เป็นเทพนี้ พระเจ้าของกิตตะต้องการดูแลลูกดูหมิ่นด้วยเช่นกัน ผู้นี้และลูกถูกดูถูกดูหมิ่นด้วย พวกเขาพูดว่า: บางทีผู้นี้มองเห็นพระจันทร์ในคืนที่สี่ ทั้งหมดเหล่านี้คือเรื่องเล่า มีความสับสนมากมายในโลก มองดูสิ่งที่ผู้คนรับประทาน พวกเขาแม้กระทั่งฆ่าสัตว์มองดูสิ่งต่างๆ ที่พวกเขาทำ พ่อมาและปลดปล่อยลูกจากสิ่งเหล่านั้นทั้งหมด มีความก้าวร้าวรุนแรงมากมายในโลก พ่อทำให้ทุกสิ่งง่ายดายอย่างมากสำหรับลูก พ่อพูดว่า: เพียงแต่จดจำพ่อแล้วบาบของลูกจะถูกเผาไป อธิบายหนึ่งสิ่งแก่ทุกคน พ่อพูดว่า: จดจำดินแดนของความสงบและดินแดนของความสุขของลูก ตั้งแต่เดิมแล้วลูกคือผู้อาศัยของสถานที่นั้น ชันยาสซีชี้หนทางไปสู่สถานที่นั้นแก่ลูกด้วยเช่นกัน หากบางคนไปสู่ดินแดนนิพพาน เขาจะพาผู้อื่นไปกับเขาได้อย่างไร? ใครจะพาพวกเขาไปที่นั่น? ยกตัวอย่าง หากพระพุทธรเจ้าไปสู่ดินแดนนิพพาน แต่สาวกของเขา, ชาวพุทธกำลังนั่งอยู่ที่นั่น เขาควรจะพาพวกเขากลับไปกับเขาด้วยเช่นกัน มีการจดจำว่าดวงจิต(ดวงวิญญาณ) ของผู้นำศาสน์ทั้งหมดอยู่ที่นั่นด้วยเช่นกัน นั่นคือพวกเขาแต่ละคนอยู่ในร่างหนึ่งร่างใด และถึงกระนั้นผู้คนก็เฝ้าแต่ร้องสรรเสริญเขา อัจชะ พวกเขาไปหลังจากได้ก่อตั้งศาสนาหนึ่ง และแล้วสิ่งใดเกิดขึ้นหลังจากนั้น? ผู้คนเพียรพยายามอย่างหนักเพื่อไปสู่การหลุดพ้น บาบาสไม่ได้สอนลูกให้พรวดพราด ทำทปาเซียหรือไปในการจาริกแสวงบุญ ฯลฯ พ่อพูดว่า: พ่อมาเพื่อประทานการหลุดพ้นและการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทุกคน พ่อพาทุกคนกลับไปกับพ่อ มีการหลุดพ้นในชีวิตในยุคทอง มีเพียงศาสนาเดียวที่นั่น ท่านพาดวงวิญญาณทั้งหมดกลับบ้าน ลูกรู้ว่าบาบาเป็นนายของสวนดอกไม้และเราทั้งหมดเป็นคนทำสวน เช่นที่คนทำสวนมา มา บาบา และลูกๆทุกคนเฝ้าแต่หว่านเมล็ด ต้นอ่อนปรากฏขึ้นมา และแล้วพายุของมายาก็มีผลกระทบต่อดินอ่อนเหล่านั้น มีพายุหลายประเภทที่มีผลกระทบต่อดินอ่อนเหล่านั้น สิ่งเหล่านั้นคืออุปสรรคของมายา เมื่อมีพายุลูกควรถามว่า: บาบา ฉันควรทำอะไรเกี่ยวกับสิ่งนี้? พ่อคือผู้ที่ให้ศรัทธาแก่ลูก จะมีพายุ อันดับหนึ่งคือสำนึกที่เป็นร่าง พวกเขาไม่เข้าใจว่า: ฉันดวงวิญญาณไม่สูญสลายและร่างกายนั้นสูญสลาย เวลานี้ เราได้จบสิ้น 84 ชาติเกิดของเรา เป็นดวงวิญญาณที่กลับมาใช้

ชาติเกิด เป็นงานของแต่ละดวงวิญญาณที่จะสร้างหนึ่งและรับอีกร่างหนึ่งครั้งแล้วครั้งเล่า พ่อพูดว่า: เวลา นี่คือชาติเกิดสุดท้ายของลูก ลูกจะไม่ใช้อีกชาติเกิดอื่นในโลกนี้ และลูกไม่ต้องให้กำเนิดแก่ใคร บางคนถามว่า: ในกรณีนั้น โลกจะดำเนินไปอย่างไร? อ้อ แต่เราไม่ต้องทำให้โลกนี้เพิ่มประชากรอีกต่อไปในเวลานี้ นั่นเป็นเพียงการเพิ่มการเสื่อมเสียระบบนี้ได้ดำเนินไปตั้งแต่ราวันมา เป็นราวันที่ทำให้โลกลดค่า รามทำให้โลกสูงส่ง ลูกต้องเพียรพยายามอย่างมากสำหรับสิ่งนั้นด้วย ลูกกลับมามีสำนึกที่เป็นร่างซ้ำแล้วซ้ำเล่า ถ้าลูกไม่กลับมามีสำนึกที่เป็นร่าง ลูกจะคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ ในยุคทองเช่นกัน พวกเขาคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ พวกเขาเชื่อว่าร่างกายของพวกเขาได้กลับมาเก่าและแล้วพวกเขาจะละทิ้งร่างนั้นและรับร่างใหม่ ที่นี้พวกเขาไม่แม้กระทั่งมีความรู้ของดวงวิญญาณ พวกเขาเพียงแต่คิดว่าตนเองเป็นร่างกาย ผู้ที่ไม่มีความสุขต้องการจากโลกนี้ ที่นั่นมีเพียงความสุข แต่พวกเขามีความรู้ของดวงวิญญาณที่นั่น แต่ละคนละร่างหนึ่งและรับอีกร่างหนึ่ง และเหตุนี้เอง พวกเขาจึงไม่มีประสบการณ์ของความทุกข์ นั่นคือผลรางวัลของความทุกข์ที่นั่นกัน พวกเขาพูดถึงดวงวิญญาณ และบางคนแม้กระทั่งพูดว่าแต่ละดวงวิญญาณคือดวงวิญญาณสูงสุด พวกเขามีความรู้ของการคงอยู่ของดวงวิญญาณ แต่พวกเขาไม่รู้ว่าพวกเขาไม่สามารถทิ้งบทบาทของเขาและกลับไป ลูกต้องสร้างหนึ่งแล้วรับอีกร่างหนึ่งอย่างแน่นอน ทุกคนเชื่อในการกลับชาติมาเกิด ทุกคนรู้สึกเสียใจต่อการกระทำของเขา ในอาณาจักรของมายา การกระทำนั้นเป็นบาปเสมอ และดังนั้น พวกเขาเฝ้าแต่สำนึกเสียใจของการกระทำของเขา ที่นั่นลูกจะไม่ทำการกระทำใดที่ทำให้เสียใจต่อการกระทำในภายหลัง ลูกเข้าใจว่าในเวลานี้ลูกต้องกลับบ้านและการทำลายล้างต้องเกิดขึ้น พวกเขายังคงทดลองระเบิด จากความโกรธ พวกเขาจะจู่โจมด้วยระเบิด สิ่งเหล่านั้นคือระเบิดที่ทรงพลัง ยาดาวาสของยุโรปได้รับการจดจำ เราจะเรียกผู้คนของศาสนาทั้งหมดว่าเป็นชาวยุโรป ในอีกด้านหนึ่งคือบารัต แล้วพวกเขาก็ได้ปะปนผู้อื่นทั้งหมดเข้าด้วยกัน พวกเขามีความรักอย่างมากต่อประเทศของเขา อย่างไรก็ตาม ฆะตกรรมเป็นเช่นนั้น ดังนั้น พวกเขาจะทำอะไรได้? บาบากำลังให้พลังกำลังทั้งหมดแก่ลูก ลูกประกาศสิทธิ์ในอาณาจักรด้วยพลังของโยคะ บาบไม่ได้ให้ความยากลำบากใดแก่ลูก พ่อเพียงแต่พูดว่า: จดจำพ่อและละทิ้งสำนึกที่เป็นร่าง บางคนพูดว่า: ฉันจดจำรามหรือศรียุชณะ พวกเขาไม่ได้คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณในเวลานั้น หากพวกเขาเข้าใจว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ เหตุใดพวกเขาจึงไม่จดจำพ่อของดวงวิญญาณเล่า? พ่อพูดว่า: จดจำพ่อ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด เหตุใดลูกจึงจดจำมนุษย์เล่า? ลูกต้องกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ นั่นคือดวงวิญญาณ และฉันกำลังจดจำพ่อ บาบาคำสั่งแก่ลูกว่า: จดจำพ่อและบาปของลูกจะถูกเผาไปและมรดกจะเข้ามาสู่สติปัญญาของลูกด้วยเช่นกันว่า: พ่อและสมบัติ นั่นคือ การหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิต ผู้คนเฝ้าแต่ล้มลุกคลุกคลานไปทั่วเพื่อสิ่งนี้ พวกเขาเฝ้าแต่ก่อไฟบูชาชัย ทำทาปาเซีย และพราสาวด ฯลฯ พวกเขาไปเพื่อขอพรจากพระสันตปาปา ที่นี้พ่อเพียงแต่บอกลูกให้ละทิ้งสำนึกที่เป็นร่าง และมีศรัทธาว่าลูกคือดวงวิญญาณ การละเล่นได้สิ้นสุดลง 84 ชาติเกิดของเราได้สิ้นสุดลง และเวลานี้ต้องกลับบ้าน บาบาคืออธิบายสิ่งนั้นอย่างง่ายดาย ขณะที่อาศัยอยู่ที่บ้านกับครอบครัว เก็บสิ่งนี้ไว้ในสติปัญญาของลูก เมื่อการละเล่นจะสิ้นสุดลง พวกเขาเข้าใจว่ามีเพียง 15 นาทีเท่านั้นที่จะไป และแล้วจากนั้นจะสิ้นสุดลง นักแสดงเข้าใจว่าพวกเขาจะละทิ้งเครื่องแต่งกายของเขาและกลับบ้าน เวลานี้ ทุกคนต้องกลับบ้าน พูดคุยกับตนเองเกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้ ลูกรู้ว่ายาวนานเพียงใดที่ลูกได้เล่นบทบาทของความสุขและความทุกข์ของลูก เวลานี้ พ่อพูดว่า: จดจำพ่อ ลืมสิ่งต่างๆ ทั้งหมดที่เกิดขึ้นในโลก สิ่งเหล่านั้นทั้งหมดจะถูกทำลาย เวลานี้ ลูกต้องกลับบ้าน ผู้คนเหล่านั้นเชื่อว่ายุคเหล็กจะยังคงดำเนินไปอีกสี่หมื่นปี นั่นถูกเรียกว่าความมิดมิดอย่างที่สุด พวกเขาไม่ได้มีการคำแนะนำของพ่อ ความรู้หมายถึง การมีคำแนะนำของพ่อ และความไม่รู้หมายถึงไม่มีการแนะนำ ดังนั้น หมายความว่าพวกเขาอยู่ในความมิดมิดอย่างที่สุด เวลานี้ลูกอยู่ในแสงสว่างอย่างที่สุด ตามลำดับกันไป ตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ กลางคืนจะสิ้นสุดลงและเราจะกลับบ้าน เวลานี้เป็นกลางคืนของบราห์มาและพรุ่งนี้จะเป็นกลางวันของบราห์มา ใช้เวลาสำหรับสิ่งนั้นที่จะเปลี่ยนแปลง ลูกรู้ว่าในเวลานี้เราอยู่ในดินแดนแห่งความตายและพรุ่งนี้เราจะอยู่ในดินแดนของความเป็นอมตะ ก่อนอื่นใดเราจะต้องกลับบ้าน วงจรของ 84 ชาติเกิด เฝ้าแต่หมุนไปในวิธีนี้ วงจรไม่เคยหยุดหมุน บาบาคือพูดว่า: ลูกจะได้พบพ่อกี่ครั้ง? ลูกพูดว่า พวกเขาจะได้พบพ่อหลายครั้ง วงจรของ 84 ชาติเกิดของลูกจะมาถึงจุดสิ้นสุด และดังนั้น วงจรจะสิ้นสุดสำหรับคนอื่นด้วยเช่นกัน สิ่งนี้ถูกเรียกเป็นความรู้ เป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ที่นั่นคือผู้ที่ให้ความรู้นี้แก่ลูก ลูกสามารถถามว่า: ใครถูกเรียกว่าผู้ชำระให้บริสุทธิ์? ผู้ที่ไม่มีตัวตนถูกเรียกว่าพระเจ้า ดังนั้น เหตุใดลูกจึงพูดว่า: ผู้เป็นเจ้าของรากคือราชาราม? พ่อของดวงวิญญาณทั้งหมดคือผู้เดียวที่ไม่มีตัวตน เพื่อที่จะอธิบายสิ่งเหล่านี้จำเป็นต้องมีกลวิธีที่ดีเยี่ยม แต่ละวันที่ผ่านไป ลูกจะเฝ้าแต่ก้าวหน้าไป เพราะว่าลูกจะได้รับความรู้ที่ลึกซึ้ง เป็นเพียงเรื่องของอัลฟาที่ลูกต้องอธิบาย หากลูกลืมอัลฟา ลูกก็กลายเป็นเด็กกำพร้า และลูกเฝ้าแต่ไม่มีความสุข ด้วยการมาเพื่อรู้จักผู้เดียวจากผู้เดียว ลูกกลับมามีความสุขเป็นเวลา 21 ชาติเกิด นี่คือนิยาม ในขณะนั้นเป็นความไม่รู้เมื่อพวกเขาพูดว่าพระเจ้าอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน โอ! แต่ท่านคือพ่อ พ่อพูดว่า: วิญญาณปีศาจร้ายในลูกอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน ราวัน อยู่ในรูปของกิเลสทั้งห้าอยู่ในทุกหน

แห่งในเวลาเดียวกัน ลูกต้องอธิบายสิ่งเหล่านี้ ลูกควรมีความซาบซึ้งที่ยิ่งใหญ่ว่าลูกอยู่ในตักของพระเจ้า และแล้วในอนาคต ลูกจะเข้าไปสู่ตักของเหล่าเทพ มีความสุขที่สม่าเสมอที่นั่น ชีพบาบาได้นำเรามาเลี้ยงดู เราต้องจดจำท่าน ลูกต้องนำมาซึ่งคุณประโยชน์แก่ตนเองและผู้อื่น และแล้วลูกจะได้รับอาณาจักร สิ่งเหล่านี้คือประเด็นที่ดีมากที่ต้องเข้าใจ ชีพบาบาไม่มีตัวตนและเราดวงวิญญาณก็ไม่มีตัวตนด้วยเช่นกัน เราเคยอาศัยอยู่ที่นั่นอย่างปราศจากร่าง เปลือยเปล่า บาบาปราศจากร่างเสมอ บาบาไม่เคยใส่เครื่องแต่งกายของร่างกายหรือกลับมาใช้ชาติเกิด บาบาจุติลงมาใหม่เพียงครั้งเดียว ก่อนอื่นใด ท่านสร้างบราห์มา ดังนั้น ท่านทำให้ผู้นี้เป็นของท่านและให้ชื่อที่ต่างกันแก่เขา หากไม่ได้เป็นไปสำหรับบราห์มา บราห์มินจะมาจากที่ไหน? ดังนั้น นี่คือผู้เดียวกันที่ได้ใช้ 84 ชาติเกิดเต็ม ท่านคือผู้ที่สวยงามแล้วกลับมาเกลียด ท่านกลายเป็นชยัม(นำเกลียด)จากซุนดร้า(สวยงาม) และแล้วท่านกลายเป็นซุนดร้าจากชยัม เราสามารถเรียกบารัตว่า “ชยัม-ซุนดร้า” บารัตเองถูกเรียกว่าชยัม และบารัตเองก็ถูกเรียกว่ายุคทอง ซุนดร้า (สวยงาม) เป็นบารัตที่นุ่งอยู่บนกองไฟของตัณหาราคะและกลับมาเกลียด เป็นบารัตเองที่นุ่งบนกองไฟของความรู้และกลับมาสวยงาม บาบาต้องทำความเข้าใจพยายามของท่านกับบารัต ชาวบารัตได้เฝ้าแต่เปลี่ยนไปสู่ศาสนาอื่น ไม่มีความแตกต่างปรากฏให้เห็นระหว่างชาวยุโรปและชาวอินเดีย เมื่อพวกเขา (ชาวอินเดีย) ไปต่างแดนและแต่งงานที่นั่น พวกเขาถูกเรียกว่าชาวคริสต์ ลูกของเขาจะมีรูปลักษณะเดียวกัน บางคนแม้กระทั่งไปที่แอฟริกาแล้วแต่งงาน เวลานี้ บาบาให้สติปัญญาที่กว้างไกลและไม่ยึดจำกัดแก่ลูก เพื่อที่เข้าใจจริง มีการเขียนไว้ว่าเคยมีผู้ที่มีสติปัญญาที่หย่าขาดในเวลาของการทำลายล้าง ยาดาวาสและฆราวาสไม่ได้มีความรัก ผู้ที่มีความรักนั้นเคยได้รับชยัมชนะ ศัตรูก็ถูกกล่าวว่าเป็นผู้ที่มีสติปัญญาที่หย่าขาด พ่อพูดว่า: เวลานี้ ทั้งหมดคือศัตรูของกันและกัน พวกเขาเรียกพ่อว่าอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันและดูถูกท่านในวิธีนี้ หรือพวกเขาพูดว่า ท่านอยู่เหนือการเกิดและการตาย และท่านไม่ได้มีรูปหรือนามใดๆ พวกเขายังคงพูดว่า: โอ้ พระเจ้าผู้เป็นพ่อ! พวกเขาแม้กระทั่งได้นิมิตของดวงวิญญาณและดวงวิญญาณสูงสุด ไม่มีความแตกต่างใดระหว่างดวงวิญญาณและดวงวิญญาณสูงสุด แต่มีพลังกำลังตามลำดับกันไป น้อยกว่าและมากกว่า แม้ว่ามนุษย์คือมนุษย์ มีระดับของสถานภาพของเขาด้วยเช่นกัน มีความแตกต่างระหว่างสติปัญญาของพวกเขา มหาสมุทรแห่งความรู้ให้ความรู้แก่ลูก และเหตุนี้เอง ลูกจึงจดจำท่าน สภาพของลูกนั้นจะถูกสร้างขึ้นในเวลาสุดท้าย จดจำพ่อในเวลาอมฤตและมีประสบการณ์ของความสงบ ลูกอาจจะนอนลงแต่ลูกต้องไม่นอนหลับ ลูกควรนั่งด้วยความมุ่งมั่นของลูกเอง สิ่งนี้อาศัยความเพียรพยายาม ผู้เชี่ยวชาญสมุนไพรให้ยาสำหรับอมฤตเวลา สิ่งนี้คือยาเช่นกัน พ่อ ผู้สร้างได้สร้างบราห์มินผ่านบราห์มาและสอนความรู้นี้ อธิบายสิ่งนี้แก่ทุกคน อัจชะ

ถึงลูกๆที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเองของคุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. คงความซาบซึ้งทางจิตว่าลูกได้เข้ามาสู่ตักของพระเจ้า และแล้วลูกจะเข้าไปสู่ตักของเหล่าเทพ นำคุณประโยชน์มาให้แก่ตนเองและผู้อื่น
2. ตื่นในเวลาอมฤต และไตร่ตรองความรู้ของมหาสมุทรแห่งความรู้ อยู่ในอาการจดจำระลึกถึงผู้เดียวที่ไม่มีสิ่งใดเจือปน ละทิ้งสำนึกที่เป็นร่าง และมีศรัทธาว่าลูกเป็นดวงวิญญาณ

พร: ขอให้ลูกทำทุกการกระทำอย่างเป็นระบบด้วยการจดจำระลึกถึงตั้งแต่เวลาอมฤตจนถึงกลางคืน และด้วยเหตุนี้จึงกลายเป็นตัวของตัวเองสำเร็จ..

การกระทำใดๆ ที่ลูกทำตั้งแต่เวลาอมฤตจนถึงกลางคืน ทำสิ่งเหล่านี้อย่างเป็นระบบด้วยการจดจำระลึกถึงและทุกการกระทำจะมีความสำเร็จ ความสำเร็จที่ยิ่งใหญ่ที่สุดคือมีประสบการณ์ความสุขเหนือประสาทสัมผัสในรูปของผลในทันที ลูกจะก้าวต่อไปในคลื่นของความสุขและความสนุกอย่างต่อเนื่อง ดังนั้นลูกได้รับผลนี้ในทันทีและลูกจะได้รับผลในอนาคตด้วยเช่นกัน ผลที่ลูกได้รับทันทีในชาติเกิดนี้จะสูงส่งกว่าผลที่ลูกได้รับในชาติเกิดอนาคตมากมายของลูก ลูกทำบางสิ่งในเวลานี้และได้รับผลทันทีของสิ่งนั้นในเวลาเดียวกัน สิ่งนี้ถูกเรียกว่าผลในทันที

คติพจน์: คติพจน์: กระทำทุกการกระทำโดยพิจารณาว่าตนเองเป็นเครื่องมือ แล้วลูกจะอยู่อย่างมีความรักและละวาง และไม่มีจิตสำนึกของ "ฉัน" ใดๆเลย